॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां चतुर्थकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

नमंस्ते रुद्र मृन्यवं उतो त इषेवे नमंः। नमंस्ते अस्तु धन्वंने बाहुभ्यांमुत ते नमंः। या त इषुः शिवतंमा शिवम्बभूवं ते धनुः। शिवा शंर्व्यां या तव तयां नो रुद्र मृडय। या ते रुद्र शिवा तनूरघोरापांपकाशिनी। तयां नस्तनुवा शंतंमया गिरिंशन्ताभि चांकशीहि। यामिषुं गिरिशन्त हस्ते॥१॥

बिभूष्यस्तेव। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हिर्भाः पुरुषं जगंत्। शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छां वदामिस। यथां नः सर्विमिज्जगंदयक्ष्म र सुमना असंत्। अध्यंवोचदिधवृक्ता प्रंथमो दैव्यों भिषक्। अहीर्श्रेश्च सर्वीश्चम्भयन्थ्सर्वीश्च यातुधान्यः। असौ यस्ताम्रो अरुण उत बुभुः सुमङ्गलंः। ये चेमा र रुद्रा अभितों दिख्यु॥२॥

श्रिताः संहस्रशोऽवैषा १ हेर्ड ईमहे। असौ योऽवसर्पति नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदश्त्रदंशन्नुदहार्यः। उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राख्यायं मीढुषें। अथो ये अस्य सत्वांनो-ऽहं तेभ्योंऽकरं नमः। प्र मृंश्च धन्वंनस्त्वमुभयोरार्बियोर्ज्याम्। याश्चं ते हस्त इषंवः॥३॥

परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्व सहंस्राख्य शतेषुधे। निशीर्य शल्यानाम्मुखां शिवो नंः सुमनां भव। विज्यं धनुंः कपिर्दिनो विश्तंल्यो बाणंवा उत। अनेशत्रस्येषंव आभुरंस्य निष्क्षिथेः। या ते हेतिर्मीं ढुष्टम् हस्ते बभूवं ते धनुंः। तयास्मान् विश्वतस्त्वमयख्यमया पिरं भ्रजा नमंस्ते अस्त्वायुंधायानांतताय धृष्णवें। उभाभ्यांमुत ते नमों बाहुभ्यां तव धन्वंने। पिरं ते धन्वंनो हेतिरस्मान्वृंणक्त विश्वतंः। अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मित्र धेहि तम्॥४॥

 पुष्टानाम्पतंये नमो नमो भ्वस्यं हेत्यै जगंताम्पतंये नमो नमो रुद्रायांतताविने ख्येत्रांणाम्पतंये नमो नमेः सूतायाहंन्त्याय वनांनाम्पतंये नमो नमेः॥५॥

रोहिताय स्थपतंथे वृख्वाणाम्पतंथे नमो नमों मित्रिणे वाणिजाय कख्वाणाम्पतंथे नमो नमों भुवन्तथें वारिवस्कृतायौषंधीनाम्पतंथे नमो नमं उचैर्घोषायाऋन्दयंते पत्तीनाम्पतंथे नमो नमंः कृथ्स्रवीताय धावंते सत्वंनाम्पतंथे नमः॥६॥

वनानाम्पतंये नमो नम् एकान्नत्रिष्शर्च॥२॥॥———[२]

नमः सहंमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनाम्पतंये नमो नमः ककुभायं निष्डिणं स्तेनानाम्पतंये नमो नमो निष्डिणं इष्धिमते तस्कंराणाम्पतंये नमो नमो वश्चेते परिवश्चेते स्तायूनाम्पतंये नमो नमो निचेरवे परिचरायारंण्यानाम्पतंये नमो नमः सृकाविभ्यो जिघा स्त्रस्यो मुष्णाताम्पतंये नमो नमोऽसिमद्र्यो नक्तं चरद्र्यः प्रकृन्तानाम्पतंये नमो नमं उष्णीषिणं गिरिचरायं कुलुश्चानाम्पतंये नमो नमः॥७॥ इषुंमद्र्यो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमं आतन्वानेभ्यः प्रतिद्धांनेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छंन्द्यो विसृजद्धश्च वो नमो नमोऽस्यंन्द्यो विध्यंन्द्यश्च वो नमो नम् आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमंः स्वपन्द्यो जाग्रंन्द्यश्च वो नमो नम्स्तिष्ठंन्द्यो धावंन्द्यश्च वो नमो नमंः स्भाभ्यंः स्भापंतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमंः॥८॥

कुलुञ्चानाम्पतंये नमो नमोऽश्वंपतिभ्यस्त्रीणि च॥३॥॥————[३]

नमं आव्याधिनींभ्यो विविध्यंन्तीभ्यश्च वो नमो नम् उगंणाभ्यस्तृ रह्तीभ्यंश्च वो नमो नमो गृथ्येभ्यो गृथ्यपंतिभ्यश्च वो नमो नमो ब्रातेंभ्यो ब्रातंपतिभ्यश्च वो नमो नमो गृणेभ्यो गृणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भाः ख्युष्ठकेभ्यंश्च वो नमो नमो रिथेभ्योऽर्थेभ्यंश्च वो नमो नमो रथेंभ्यः॥९॥

रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाँभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः ख्युत्तभ्यः संग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नम्स्तख्यंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलांलेभ्यः कुमिर्भ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टेभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमं इषुकृद्धो धन्वकृद्धांश्च वो नमो नमो मृग्युभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नर्मः॥१०॥

रथेंभ्यः श्वपंतिभ्यश्च द्वे चं॥४॥॥

नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमंः शुर्वायं च पशुपतंये च नमो नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमंः कप्रदिनें च व्युंप्तकेशाय च नमंः सहस्राख्यायं च शृतधंन्वने च नमों गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टंमाय चेषुंमते च नमों हुस्वायं च वामनायं च नमों बृह्ते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वंने च॥११॥

नमो अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्यांय च नमं ऊर्म्याय चावस्वन्यांय च नमः स्रोतस्यांय च द्वीप्यांय च॥१२॥

सं वृध्वेने च पश्चविश्शतिश्च॥५॥॥————[५]

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापरजायं च नमों मध्यमायं चापगुल्भायं च नमों जघन्यांय च बुध्रियाय च नमः सोभ्याय च प्रतिसूर्याय च नमो याम्याय च खोम्याय च नमं उर्वर्याय च खल्यांय च नमः श्लोक्यांय चावसान्यांय च नमो वन्यांय च कक्ष्यांय च नमः श्लवायं च प्रतिश्रवायं च॥१३॥

नमं आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्दते च नमो वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कव्चिने च नमेः श्रुतायं च श्रुतस्नेनायं च॥१४॥

प्रतिश्रवायं च पश्चंविश्यतिश्चाहा॥———[६] नमों दुन्दुभ्यांय चाहन्न्यांय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिताय च नमों निषङ्गिणें चेषुधिमतें

च नमस्तीक्ष्णेषंवे चायुधिने च नमः स्वायुधायं च सुधन्वंने च नमः सुत्यांय च पथ्यांय च नमः काट्यांय च नीप्यांय च नमः सूद्यांय च सरस्यांय च नमो नाद्यायं च वैशन्तायं

च॥१५॥

नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय चावर्ष्यायं च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नमे ईप्रियाय चात्प्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्त्व्याय च वास्तुपायं च॥१६॥

वैशन्तायं च त्रिर्शर्च॥७॥॥———[७] नमः सोमाय च रुद्रायं च नमस्ताम्रायं चारुणायं च नमः

शंगायं च पशुपतंये च नमं उग्रायं च भीमायं च नमों अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हुन्ने च हनीयसे च नमों वृख्येभ्यो हरिकेशेभ्यो नमंस्ताराय नमंः शम्भवं च मयोभवं च नमेः शंकरायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतंराय च॥१७॥

नम्स्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमं आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिक्त्याय च प्रवाह्याय च॥१८॥

शिवतंराय च त्रिप्शर्च॥८॥॥———[८]

नमं इरिण्यांय च प्रपृथ्यांय च नमंः कि शिलायं च ख्ययंणाय च नमंः कपिदिने च पुलस्तये च नमो गोष्ठांय च गृह्यांय च नमस्तल्प्यांय च गेह्यांय च नमंः काट्यांय च गह्वरेष्ठायं च नमों हृद्य्यांय च निवेष्प्यांय च नमंः पाश्सव्यांय च रजस्यांय च नमः शुष्क्यांय च हिर्त्यांय च नमो लोप्यांय चोलप्यांय च॥१९॥

नमं ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पुर्ण्याय च पर्णश्रद्याय

च नमों ऽपगुरमांणाय चाभिघ्नते च नमं आक्खिद्ते चं प्रक्खिद्ते च नमों वः किरिकेभ्यों देवाना ह हदंयेभ्यो नमों विख्यीणकेभ्यो नमों विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्ह्तेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥२०॥

उल्पाय च त्रयंभिश्यचाशाम् [९] द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रज्ञीलंलोहित। एषाम्पुरुंषाणामेषाम्पंशू

भेमारो मो एषां किं चनामंमत्। या तें रुद्र शिवा तुनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें। इमार रुद्रायं तुवसें कपूर्दिनें ख्युयद्वीराय प्र भंरामहे मृतिम्। यथां नः शमसंद्विपदे चतुंष्यदे विश्वंम्पुष्टम्ग्रामें अस्मिन्॥२१॥

अनांतुरम्। मृडा नों रुद्रोत नो मयंस्कृधि ख्ययद्वीराय् नमंसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुंरायुजे पिता तदंश्याम् तवं रुद्र प्रणींतौ। मा नों महान्तंमुत मा नों अर्भकम्मा न उख्यंन्तमुत मा नं उख्यितम्। मा नों वधीः पितर्म्मोत मातरंग्यिया मा नंस्तुनुवंः॥२२॥

रुद्र रीरिषः। मा नंस्तोके तनंये मा न आयंषि मा नो

गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितो वंधीर्ह्विष्मन्तो नर्मसा विधेम ते। आ्रात्ते गोघ्न उत पूरुष्घ्ने ख्ययद्वीराय सुम्नम्स्मे ते अस्तु। रख्यां च नो अधिं च देव ब्रह्मधां च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः। स्तुहि॥२३॥

श्रुतं गर्तसदं युवानम्मृगं न भीमम्परहृत्नुमुग्रम्। मृडा जीरेत्रे रुंद्र स्तवानो अन्यं ते अस्मन्नि वेपन्तु सेनाः। परि णो रुद्रस्यं हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मितरघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्र्यस्तनुष्व मीद्वंस्तोकाय तनयाय मृडय। मीद्वंष्टम् शिवंतम शिवो नः सुमनां भव। प्रमे वृख्य आयुंधं निधाय कृत्तिं वसान् आ चंर पिनांकम्॥२४॥

बिभ्रदा गंहि। विकिरिद विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्र हेतयोऽन्यमस्मन्नि वंपन्तु ताः। सहस्राणि सहस्रधा बांहुवोस्तवं हेतयः। तासामीशानो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥२५॥

अस्मिः स्तुन्वः स्तुहि पिनांकुमेकान्नत्रिष्ट्शर्च॥10॥॥————[१०]

सहस्रांणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषा र सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। अस्मिन्मंहृत्यंर्ण्वेंऽ- न्तरिंख्ये भ्वा अधि। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शुर्वा अधः ख्यंमाचराः। नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर् रुद्रा उपंश्रिताः। ये वृख्येषुं सस्पिअंरा नीलंग्रीवा विलोहिताः। ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः। ये अन्नेषु विविध्यंन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्। ये पृथाम्पंथिरख्यंय ऐलबृदा यव्युधंः। ये तीर्थानि॥२६॥

प्रचरंन्ति सृकावंन्तो निषक्षिणः। य पृतावंन्तश्च भूया रेसश्च दिशों रुद्रा विंतस्थिरे। तेषा रे सहस्रयोजनेऽव धन्वांनि तन्मसि। नमों रुद्रेभ्यो ये पृंथिव्यां येंऽन्तरिंख्ये ये दिवि येषामत्रं वातों वर्षमिषंवस्तेभ्यो दश् प्राचीर्दशं दिख्णा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोध्वांस्तेभ्यो नम्स्ते नों मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि॥२७॥

तीर्थानि यश्च पद्वं॥11॥॥———[११]

अश्मन् य ड्रमोदेनमा्शुः प्राचीं जी्मूतंस्य यदर्त्रन्दो मा नी मित्रो ये वाजिनं नवं॥९॥
अश्मन्मनो्युजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषांमभिगूर्तिः षद्गंत्वारि॰शत्। अश्मन् ह्विष्मान्॥ हिरः
ओम्। श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥॥———[१२]

अश्मृन् य हुमोदेनमाशुः प्राचीं जीमूतंस्य यदर्ऋन्दो मा नो मित्रो ये वाजिनं नवं॥९॥

अश्मंन्मनोयुजं प्राचीमनु शर्म यच्छतु तेषांमभिगूँर्तिः षद्गंत्वारि श्शित्। अश्मंन् ह्विष्मान्॥ हरिः ओम्। श्रीकृष्णार्पणमस्तु॥॥———[१३]

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

 ${\sf GitHub: http://stotrasamhita.github.io \mid http://github.com/stotrasamhita}$

 $Credits: \ http://stotrasamhita.github.io/about/$